

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2007 — Herbert Schwarz, Marga Gootjes-Schwarz mod Finanzamt Bergisch Gladbach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-76/05) ⁽¹⁾

(EF-traktatens artikel 8A (efter ændring nu artikel 18 EF) — unionsborgerskab — EF-traktatens artikel 59 (efter ændring nu artikel 49 EF) — fri udveksling af tjenesteydelser — indkomstskattelovgivning — skolepenge — udelukkende ret til fradrag for skolepenge til private indenlandske institutioner)

(2007/C 269/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Herbert Schwarz, Marga Gootjes-Schwarz

Sagsøgt: Finanzamt Bergisch Gladbach

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Köln — forenelighed med artikel 18 EF, 39 EF, 43 EF og 49 EF af nationale bestemmelser om indkomstbeskatning, hvorefter nedslag i indkomstskatten for betaling af skolepenge for børns skolegang er betinget af, at børnene går i skole i bestemte indenlandske institutioner — børn, der går i skole i institutioner i andre medlemsstater

Konklusion

- 1) Når skattepligtige i en medlemsstat sender deres børn på en skole beliggende i en anden medlemsstat, der i det væsentlige finansieres med private midler, skal artikel 49 EF fortolkes således, at den er til hinder for en medlemsstats lovgivning, der giver skattepligtige mulighed for at angive betaling af skolepenge til bestemte privatskoler, etableret på det nationale område, som en særlig udgift, der giver ret til nedslag i indkomstskatten, men generelt udelukker denne mulighed med hensyn til skolepenge, der betales til en privatskole etableret i en anden medlemsstat.
- 2) Når skattepligtige i en medlemsstat sender deres børn på en skole etableret i en anden medlemsstat, hvis ydelser ikke er omfattet af artikel 49 EF, er artikel 18 EF til hinder for en medlemsstats

lovgivning, der giver skattepligtige mulighed for at angive betaling af skolepenge til bestemte privatskoler, etableret på det nationale område, som en særlig udgift, der giver ret til nedslag i indkomstskatten, men generelt udelukker denne mulighed med hensyn til skolepenge, der betales til en privatskole etableret i en anden medlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 16.4.2005.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 11. september 2007 — D.P.W. Hendrix mod Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Centrale Raad van Beroep — Nederlandene)

(Sag C-287/05) ⁽¹⁾

(Social sikring af vandrende arbejdstagere — artikel 12 EF, 17 EF, 18 EF og 39 EF — forordning (EØF) nr. 1408/71 — artikel 4, stk. 2a, artikel 10a og bilag IIa — forordning nr. 1612/68/EØF — artikel 7, stk. 1 — særlige ikke-bidragspligtige sociale ydelser — nederlandsk ydelse til handicappede unge — manglende mulighed for eksport)

(2007/C 269/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Centrale Raad van Beroep

Parter i hovedsagen

Sagsøger: D.P.W. Hendrix

Sagsøgt: Raad van Bestuur van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Centrale Raad van Beroep — fortolkning af artikel 4, stk. 2a, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige

erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996 (EFT 1997 L 28, s. 1), som ændret ved Rådets forordning 1223/98 af 4. juni 1998 (EFT L 168, s. 1) samt om rækkevidden af artikel 12 EF, 18 EF, 39 EF og artikel 7, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467)

Konklusion

- 1) En ydelse som den, der ydes efter lov om hjælp ved uarbejdsdygtighed til handicappede unge (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten) af 24. april 1997, skal betragtes som en særlig ikke-bidragsspligtig ydelse i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 4, stk. 2a, i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet, som ændret og ajourført ved Rådets forordning (EF) nr. 118/97 af 2. december 1996, som ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1223/98 af 4. juni 1998, således at det i forhold til personer, der befinder sig i samme situation som sagsøgeren i hovedsagen, udelukkende er koordineringsreglen i forordningens artikel 10a, der finder anvendelse, og udbetalingen af denne ydelse kan lovligt begrænses til personer bosiddende i den medlemsstat, der udbetaler ydelsen. Den omstændighed, at den pågældende tidligere modtog en ydelse til handicappede unge, som kunne eksporteres, er uden betydning for anvendelsen af de pågældende bestemmelser.
- 2) Artikel 39 EF og artikel 7 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning, som anvender artikel 4, stk. 2a, og artikel 10a i forordning nr. 1408/71, i den version, der er ændret og ajourført ved forordning nr. 118/97, som ændret ved forordning nr. 1223/98, og fastsætter, at en særlig ikke-bidragsspligtig ydelse, som er anført i bilag IIa til sidstnævnte forordning, kun kan ydes til personer, der er bosiddende på det nationale område. Gennemførelsen af denne lovgivning må imidlertid ikke gøre et indgreb i de rettigheder, som en person i sagsøgeren i hovedsagens situation har, der går videre, end hvad der er nødvendigt henset til gennemførelsen af det lovlige formål, som forfølges med den nationale lov. Det tilkommer den nationale ret, som i videst muligt omfang skal fortolke den nationale lov i overensstemmelse med fællesskabsretten, at tage hensyn bl.a. til den omstændighed, at den pågældende arbejdstager har bevaret alle sine økonomiske og sociale bånd til sin oprindelsesstat.

(¹) EUT C 296 af 26.11.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 20. september 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-297/05) (¹)

(Tvungen identificering og teknisk kontrol forud for registrering af køretøjer i en medlemsstat — artikel 28 EF og 30 EF — direktiv 96/96/EF og 1999/37/EF — anerkendelse af registreringsattester udstedt i og teknisk kontrol foretaget i andre medlemsstater)

(2007/C 269/12)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. van Beek og D. Zijlstra, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene (ved H.G. Sevenster og D.J.M. de Grave, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Republikken Finland (ved E. Bygglin, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 28 EF og 30 EF — krav om teknisk kontrol forud for indregistrering af motorkøretøjer i Nederlandene, som allerede er indregistrerede i en anden medlemsstat

Konklusion

- 1) Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF og 30 EF, idet det stiller krav om, at køretøjer, der er ældre end tre år, og som tidligere har været indregistreret i en anden medlemsstat, skal undergå teknisk kontrol med hensyn til deres fysiske stand, inden de indregistreres i Nederlandene.
- 2) I øvrigt frifindes Kongeriget Nederlandene.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Kongeriget Nederlandene og Republikken Finland bærer hver deres egne omkostninger.

(¹) EUT C 296 af 26.11.2005.